
Fra: Lene Aabye Møller <lene.aabye@gmail.com>
Sendt: Wednesday, May 15, 2019 10:38 AM
Til: Thomas Medom Hansen
Emne: Unge i modtagelsesklasser

Kære Thomas Medom

I begyndelsen af september 2018 sendte jeg dig en kopi af et brev til ombudsmanden vedrørende Århus Kommunes undervisningstilbud til unge fremmedsprogede. I den forbindelse blev jeg kontaktet af din sekretariatschef, der blandt andet sagde, at I ville lave jeres egen undersøgelse, men at jeg jo skulle være opmærksom på, at der er forskel på ulovligt og "for dårligt". Jeg har ikke fået nogen melding om resultatet af jeres undersøgelse, men ad andre kanaler har jeg kunnet konstatere, at Børn og Unge, på langt de fleste af de områder jeg har opregnet for ombudsmanden, mener at have administreret lovligt.

Ombudsmanden har ikke ment noget. Hun valgte at sende sagen videre til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet, som er tilsynsmyndighed for folkeskolen. I fredags modtog jeg en kopi af STUK's afgørelse i sagen. 32 sider, som er intet mindre end beskæmmende for Århus Kommune. Kun på et enkelt område har der været tale om "for dårligt". På 10 andre områder er der/har der været tale om "ulovligt", hvilket vil sige, at der ikke er mange af bekendtgørelsens paragraffer, som er blevet fulgt. Det ved du nok allerede, selv om ministeriets skrivelse ikke findes på B&U's postliste???

Det er stof til eftertanke, at embedsmændene i din administration ikke kan læse en simpel bekendtgørelse, og det er så træls at tænke på, hvor store konsekvenser det har for rigtig mange unge borgere i Århus, at man får en stærk trang til at få placeret et ansvar.

Det er også stof til eftertanke, at de unge mennesker jeg har talt med i går, på flere områder giver mig andre oplysninger, end det som Århus Kommune har oplyst til Undervisningsministeriet. Det handler om vejledning, om antallet af undervisningstimer, om uddannelsesplaner og om hvilke fag eleverne er blevet undervist i.

Som jeg skrev til dig i september sagde jeg mit job som lærer i Århus Kommune op, fordi jeg ikke længere kunne være i de frustrationer og konflikter, som ulovlighederne og i øvrigt mange "for dårlige" forvaltningsbeslutninger skabte på min arbejdsplads.

Det her handler ikke om mig... og alligevel. På Tranbjergskolen havde jeg en oplevelse af at blive den irriterende gammel kone i det brune hjørne. Jeg nåede at blive så indebrændt og vred på mine elevers vegne og over ikke at blive lyttet til, at jeg følte mig tvunget til at forlade et job, som jeg var virkelig glad for (altså selve opgaven, bestemt ikke vilkårene). Og når det nu er slået fast, at jeg havde al mulig grund til at være vred på mine elevers vegne, bliver jeg vred også på mine egne vegne.

Derfor spørger jeg dig, som er øverst ansvarlige: Hvad har du tænkt dig at gøre?

Hvad vil du gøre for Abdullahi, der blev tvunget til at gå i modtagelsesklasse, selv om han talte flydende dansk og havde gået i dansk skole i 7 år?

Hvad vil du gøre for Safa, der har gået i modtagelsesklasse i næsten fem år uden kontakt med dansksprogede unge, og som forlader folkeskolen uden prøve?

Hvad vil du gøre for Tarek, der formentlig har nogle specifikke vanskeligheder, men som i stedet for at blive udredt, blev holdt i modtagelsesklasse i så mange år, at ingen rigtig kan huske hvor mange?

Hvad vil du gøre for alle de hårdtarbejdende, velbegavede og ambitiøse unge, der ikke har fået undervisning i de fag, der er nødvendige for at få en boglig uddannelse?

Hvad vil du gøre for alle de unge, der er blevet frataget mulighederne for at få en adgangsgivende prøve i folkeskolen?

Hvordan vil du hjælpe den pædagogiske leder på Tranbjergskolen, der har stået med en umulig opgave?

Hvad vil du gøre for Amna, Omar og "den anden Abdullahi", som måtte betale for et efterskoleophold for at få kontakt med danske unge og muligheden for at få en 9. klasse prøve?

Hvad vil du gøre for alle de unge, der i årevis har fået for lidt undervisning?

Hvad vil du gøre for alle de unge, der er blevet frataget mulighed for sprogudvikling og integration gennem kontakt med jævnaldrende?

Hvad vil du gøre for mig?

Hvordan vil du sikre, at dine embedsmænd og ledere fremover læser og anvender love og bekendtgørelser korrekt?

Jeg håber, at du vil svare på mine spørgsmål, og at du vil gøre det hurtigt.

Jeg har kontakt med nogle unge mennesker, der har ventet længe, og som er meget interesserede i, hvad der kan gøres. Jeg selv skal bruge dine svar til at afgøre, om det er nødvendigt at forfølge sagen yderligere.

Med venlig hilsen

Lene Aabye Møller

Sendt fra min iPad